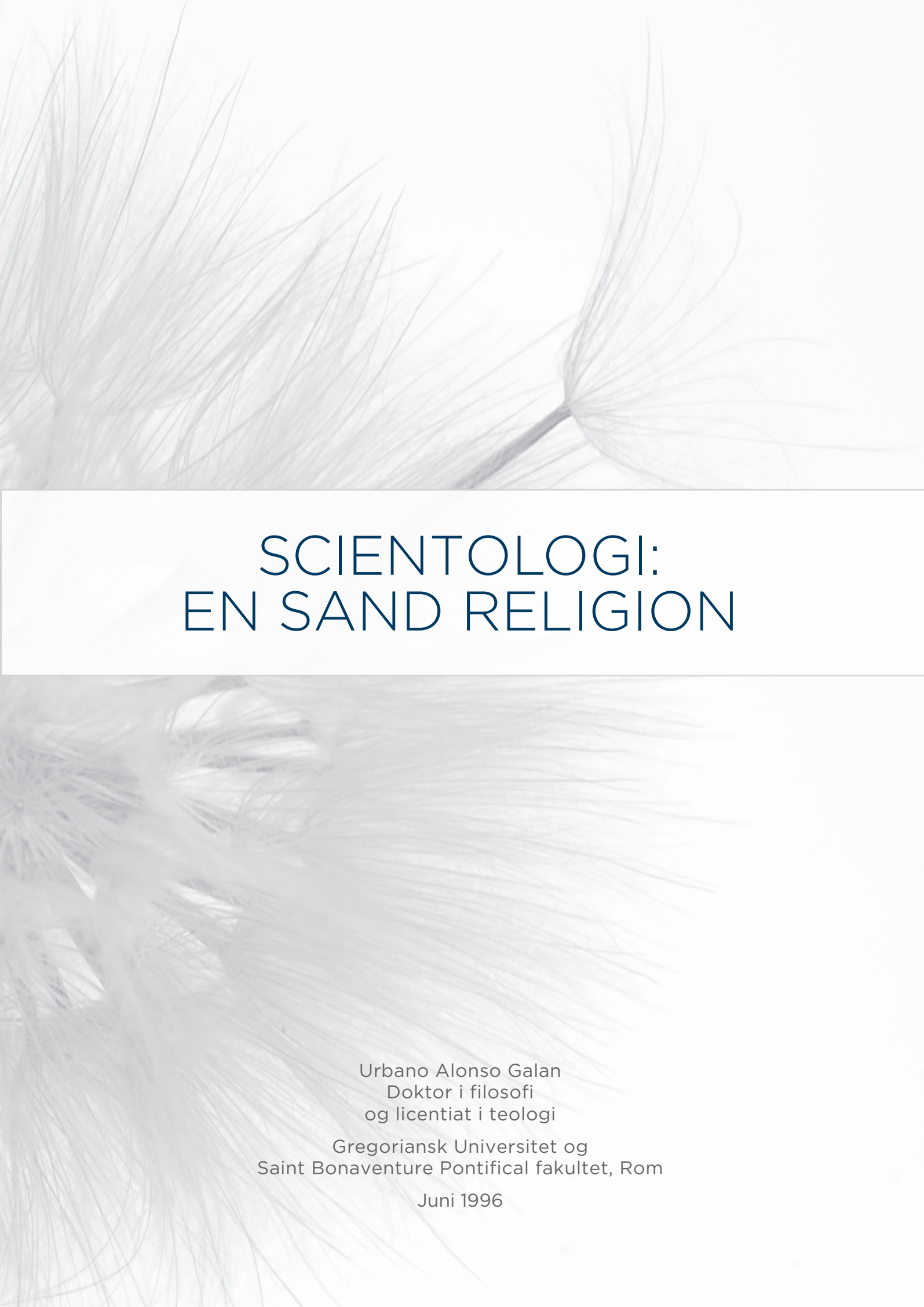

SCIENTOLOGI: EN SAND RELIGION

Urbano Alonso Galan
Doktor i filosofi
og licentiat i teologi

Gregoriansk Universitet og
Saint Bonaventure Pontifical fakultet, Rom

Juni 1996

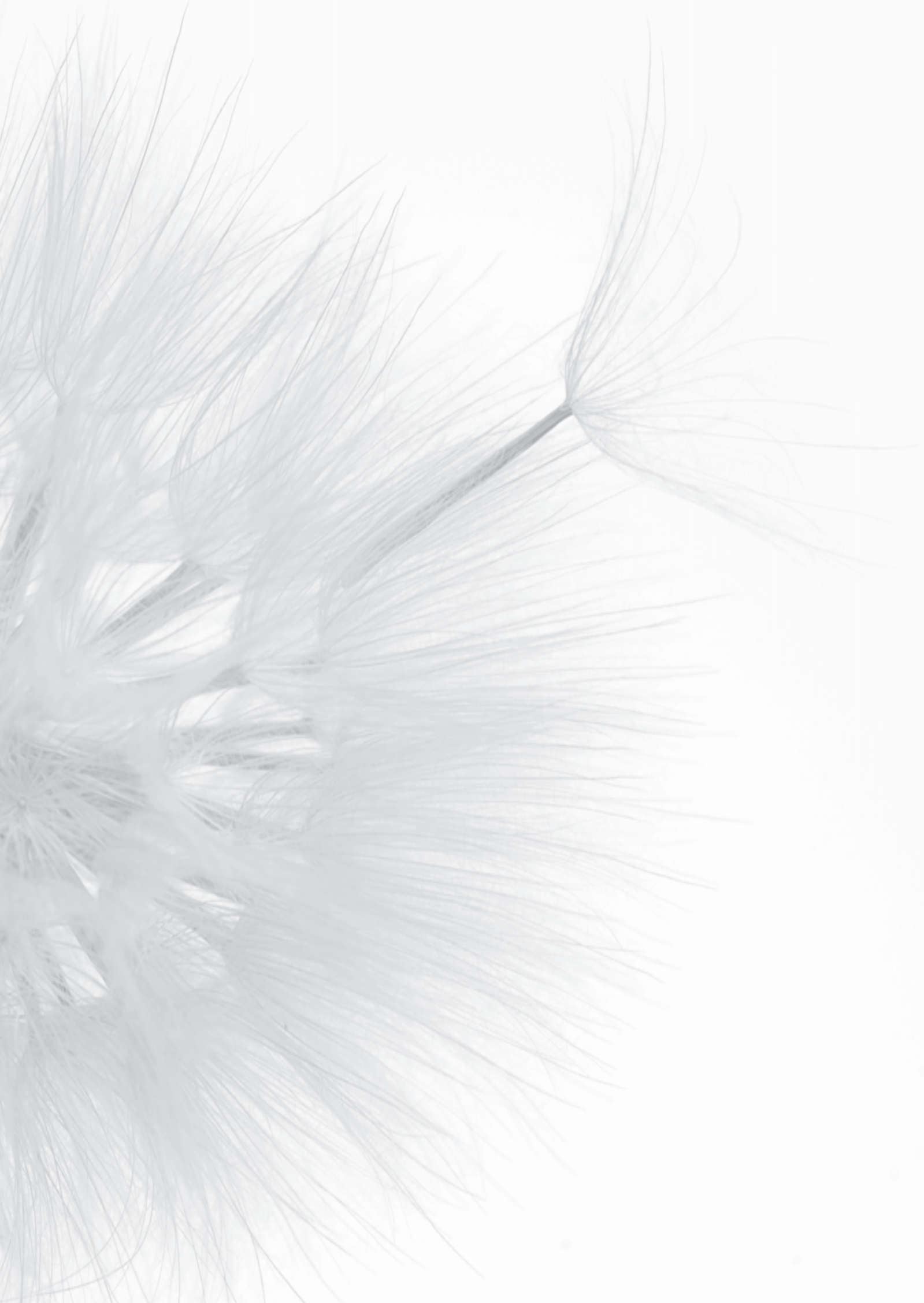

SCIENTOLOGI: EN SAND RELIGION

SCIENTOLOGI:
EN SAND RELIGION

INDHOLD

I. Introduktion	1
II. Begrebet religion	1
III. Det filosofiske og dogmatiske aspekt	3
IV. Det rituelle eller mystiske aspekt	7
V. Det organisatoriske aspekt	7
VI. Scientologis endelige mål	9
VII. Er Scientologi en religion?	10
Om forfatteren	12

Urbano Alonso Galan
Doktor i filosofi
og licentiat i teologi
Gregoriansk Universitet og
Saint Bonaventure Pontifical fakultet, Rom

Juni 1996

SCIENTOLOGI: EN SAND RELIGION

I. INTRODUKTION

I de senere år har Scientologi været genstand for en del kontrovers i visse dele af Europa, i særdeleshed Tyskland som synes at misfortolke denne religiøse gruppes reelt sociale hensigter.

Set af en person, der kender til filosofi og religion, er der på ingen måde tale om polemik, men det er let at forstå, at mangel på viden om det religiøse fænomen som et hele og mangfoldigheden af de mulige manifestationer af dette fænomen uberettiget kan føre til antagonistiske og uforsonlige holdninger.

Det er af denne grund, at jeg har besluttet at offentliggøre mine konklusioner vedrørende Scientologi religionen i denne rapport, en religion som jeg har studeret i flere år, både rent formelt (værker, bøger og filosofi) og på et mere dagligdags plan (ceremonier, inden for og uden for organisationer, religiøse skikke og samfundsaktiviteter), både her i Italien såvel som i andre lande (Frankrig og Danmark).

II. BEGREBET RELIGION

Den teologiske tradition giver os ikke mange ressourcer, hvorfra vi kan hente oplysninger, når vi ønsker at analysere den objektive beskaffenhed, der definerer en religion og adskiller den fra andre overbevisninger, ideologier eller sociale grupper.

I dette øjemed må vi bruge begreber og moderne midler, som lader os tilvejebringe et videnskabeligt synspunkt omkring det religiøse fænomen uden dog at glemme, at dette er en individuel og intim, åndelig oplevelse, som derfor omgår nogle af de almindeligt anvendte argumenter fra andre sociale videnskaber.

Denne indfaldsvinkel af tolerance og interreligiøs dialog udgør en udfordring og en absolut nødvendighed i vores nuværende samfund, hvilket fremhæves af kendte teologer som Leonard Boff og Hans Kung.

Ligesom ordet religion defineres (fra det latinske *re-ligare*: forene eller genforene) som et samfund af personer forenet gennem en tro, en praksis eller en form for dyrkelse, således kan også religionen i sig selv betragtes. Naturligvis må dette samfund forenes i en søgen efter "det guddommelige" og defineres ifølge måden, hvorpå de imødegår problemerne vedrørende det at være menneske. Det er derfor, der i religioners historie er sagt meget om oplevelsen og den personlige kontakt med "det hellige".

Et ophøjet begreb af individets værdighed, kendskab til og anerkendelse af noget, der kaldes "helligt", er ikke udelukkende kristent, men er kernen i alle religioner. Dette blev erkendt af selve 2. Vatikankoncil i dokumentet *Dignitatis Humanae* vedrørende religiøs tro og renhed.

Der er andre religiøse fænomener såsom buddhisme og jainisme, som, selvom de mangler et begreb om Gud som referencepunkt, praktiserer en form for respekt og ærbødighed for "hellig guddommelighed" som et fælles element med meget mere generelle kendetegn end de kristne, muslimske eller jødiske "særlige guder".

Fastholdelsen af ét enhedsbegreb for religion, der udelukkende er baseret på ens egne erfaringer uden hensyntagen til andre omstændigheder, kan kun være en form for fundamentalisme, som krænker de mest elementære kriterier for religiøs frihed.

Som Max Muller bekræfter: "Den, som kun kender én religion, kender ingen," hvilket beskriver denne idé ganske nøjagtigt. Durkheim selv forklarer nøglen til dette fænomen: "... religion er et universelt fænomen, som forekommer i alle kendte menneskelige samfund. ..."

Det er almindeligt at anvende kendte modeller til at forsøge at definere det ukendte. Dette er en procedure, der af sociale forskere i mange tilfælde anvendes i overdreven grad. Misbrug af sammenlignende analyse vil uden tvivl føre til blindhed over for standarder for adfærd, tro eller erfaringer, som ikke kan forklares uden at udelade andre faktorer og deres ligheder.

Religion er selvsagt den søgen iboende i mennesket, som sjælen foretager for at begribe ”uendeligheden” – personens længsel og stræben med hensyn til fornemmelsen af et uopfyldt ønske om uendeligheden. Religion er derfor en absolut nødvendighed, intet mindre end en bestanddel af den menneskelige eksistens som individet føler for at kunne ”kommunikere med det uendelige”. Det er kilden til, hvad der holder mennesket oppe, og som mennesket er afhængig af i mange af dens aspekter. Det afgørende bevis for dette er antropologiske analyser, i hvilke forskellige religiøse livsopfattelser eller manglen på samme er en bestemmende faktor for forskere for forståelsen af sociale og individuelle standarder i samfundsmønstre.

Hvis man skal forstå en religion som Scientologi, er det nødvendigt at vurdere vidt forskellige aspekter såsom dem, der er angivet af moderne eksperter på dette område (se Bryan Wilson: *The Social Dimensions of Sectarianism* [Sektvæsnets sociale dimensioner], 1990, og Eileen Barker: *New Religious Movements: A Perspective to Understand Society* [Nye religiøse bevægelser: Samfundsforståelse i perspektiv], 1990). Blandt mange mulige fremgangsmåder har jeg valgt den, som jeg mener er et objektivt og videnskabeligt syn på situationen baseret på nedenstående aspekter:

1. **Det filosofiske og dogmatiske aspekt.** I dette medtager jeg hele troen, de hellige skrifter og doktriner, som indeholder de tre fundamentale bestanddele af religiøs viden: Det Højeste Væsen, mennesket og livet.
2. **Det rituelle aspekt.** Dette omfatter alle ceremonier, skikke og religiøse handlinger, der gælder det religiøse fænomen, som det opleves af scientologer.
3. **Det økumeniske, organisatoriske aspekt.** Et aspekt af stor betydning da det tjener til at definere skillelinjen mellem religioner og trosretninger i udviklingsfasen og de religioner, som allerede er helt dannede og udviklede.
4. **Aspektet vedrørende formålet eller det endelige mål.** Her er definitionen af et formål med livet og den endelige opnåelse af det åndelige mål, som fører til det mål, som Scientologi tilbyder deres menighedsmedlemmer.

III. DET FILOSOFISKE OG DOGMATISKE ASPEKT

Scientologi er bygget på L. Ron Hubbards værker. Scientologer anerkender grundlæggeren, filosofen og humanisten L. Ron Hubbards værker og forskning som den eneste kilde til denne religions hellige skrifter.

Begyndende med Dianetik (se *Dianetik: Den moderne videnskab om mental sundhed*, 1950) har Scientologis udvikling en mængde ligheder med de fleste religioner, deriblandt kristendommen, jødedommen, islam og buddhisme. Scientologis historie er en med opdagelser eller systematiske ”åbenbaringer” af de fundamentale ”filosofiske sandheder”, som udvikler sig trin for trin og fører til dannelsen af en fuldstændig samling af dogmer.

Med Dianetik søger grundlæggeren at lette mennesket for de lidelser, som sindet skaber i kroppen og i menneskers liv.

I nogle år har Dianetik været det værktøj, som er blevet brugt af Scientologis tilhængere til at opnå tilstanden *clear*. Denne tilstand, som bogen i sig selv definerer, betegner et vigtigt fremskridt mod at fjerne tilstande med uønsket lidelse og ophøjer mennesket til en kategori, hvor det bedre kan opleve sit eget åndelige jeg (kaldet *thetanen*). Hvis vi analyserer dette i dybden, de mystiske oplevelser, Nirvana og andre åndelige tilstande, som er beskrevet i de fleste religioner; de kunne have søgt efter den samme åndelige tilstand, som scientologer stræber efter i tilstanden *clear*.

Senere opdagede Hubbard, da han studerede manifestationerne hos de mange mennesker, som allerede havde opnået *clear*, at der eksisterede et klart bevis for eksistensen af et åndeligt væsen, og yderligere at selve personen var et åndeligt væsen, udødelig og med et enormt potentiale, som var blevet ødelagt af lidelserne og oplevelserne fra livets ”konstante spiral”, kroppens død, ny krop.

Han udviklede en åndelig teknologi, som fører til ”befrielsen” af mennesket (*thetanen*) fra denne spiral og gengiver det fuldstændig bevidsthed og åndelig frihed. På denne måde udviklede han en teknologi omkring åndelig vejledning (kaldet *auditering*), som fører til de højeste stadier af bevidsthed og eksistens, kaldet OT-trinnene (*OT: opererende thetan* fordi vedkommende ikke har det tvingende behov for at være i en krop og kan fungere uden en sådan).

Alt dette er beskrevet i klare trin, som er fremlagt i ruten (*Broen*) til ”Total Frihed”. Den vægt, der i alle de hellige skrifter lægges på viden om ens eget væsen såvel som livet, Gud og menneskets forhold til de forskellige universer, i hvilke det handler (det materielle eller fysiske univers og det åndelige eller theta-universet), må bemærkes som vigtig.

Fra denne tro udspringer to fundamentale aktiviteter for scientologer på deres vej til åndelig frelse: Studiet af sandheder om livet ifølge de scientologiske hellige skrifter (*uddannelse*) og befrielse (*auditering*) fra de lidelser eller aberrationer, som forhindrer *thetanen* i at være sig

selv og får vedkommende til at opføre sig på en irrationel eller skadelig måde både mod sig selv og mod andre. (Se *Hvad er Scientologi?*)

Bortset fra en enorm mængde tekniske materialer beregnet på Scientologis præster eksisterer der et omfattende indeks over materialer og referencebøger for folk, der studerer denne religion. Særlig vigtige er følgende bøger, som beskriver de grundlæggende sandheder i Scientologi:

Scientologi: Tankens grundbegreber

Scientologi 0-8

Scientologi 8-8008

Scientologi: En historie om Mennesket

Dianetik 55!

Scientologi: Et nyt syn på livet

Videnskaben om overlevelse

Håndbog i Scientologi

Som noget meget grundlæggende definerer scientologerne deres religion som ”en anvendt, religiøs filosofi, der gør det muligt for individet at vide mere om sig selv og livet”.

L. Ron Hubbard delte livet op i 8 basale manifestationer, der hver repræsenterer en af personens overlevelsesimpulser, hvis vitale kraft har forbedring som mål. Han kaldte disse de ”otte dynamikker” på grund af den kendsgerning, at disse er livets dynamiske impulser:

Førstedynamikken er tilskyndelsen til overlevelse af individet som sig selv.

Andendynamikken er tilskyndelsen til overlevelse i seksuel forstand: Parret, familien og opdragelsen og uddannelsen af børn.

Tredjedynamikken er tilskyndelsen til overlevelse af grupper eller som en gruppe deriblandt dem, som individet er del af (venner, forretningsaktivitet, klubber, nation, race).

Fjerdedynamikken er tilskyndelsen til overlevelse af menneskeheden eller som menneskehed.

Femtedynamikken er tilskyndelsen til overlevelse af levende arter (dyr, planter) eller som et levende væsen.

Sjattedynamikken er tilskyndelsen til overlevelse af det fysiske univers eller som det fysiske univers.

Syvendedynamikken er tilskyndelsen til overlevelse af åndelige væsner eller som et åndeligt væsen.

Ottendedynamikken er tilskyndelsen til overlevelse af det uendelige eller som del af det uendelige. Dette er dynamikken for det Højeste Væsen eller Gud for scientologer.

De otte livsmanifestationer omfatter de områder, hvor personen skal udvikle sig åndeligt og handle og samtidig opretholde en etisk adfærd (som ikke skader dynamikkerne) for at kunne opnå åndelig udvikling. Godt og ondt defineres af scientologerne som en funktion af den gavn eller skade, som de forårsager for dynamikkerne. Det absolut gode ville være det, som hjælper alle dynamikkerne, og det absolut onde ville være det, som skader dem alle. Naturligvis er der mellemliggende punkter af godt og ondt, som ville ligge på en gradvis skala i den grad, hvori de gavner eller skader, mere eller mindre, visse dynamikker taget i betragtning, at alle dynamikkerne har samme vigtighed. (Se *Introduktion til Scientologi etik*)

Spørgsmålet om etik og moralske aspekter er af yderste vigtighed i Scientologiens lære. Henvisningerne til disse begreber i forskellige referencebøger er utallige, og der er også selvstændige udgivelser, der er tilegnet dette emne, såsom ovenstående eller *Vejen til lykke*, *Ærens Lov*, *Auditorens Kodeks* og *En Scientologs Kodeks*. (Se *Håndbog for præclears*)

Idet det tages i betragtning, at scientologer anser individet for at være et åndeligt og udødeligt væsen, er personens opførsel i hvert af forskellige liv uhyre vigtig ikke kun af hensyn til vedkommendes dynamikker, men for at kunne nå en fuldstændig, åndelig forbedring. ”Vi er i denne verden for at udarbejde vores egen frelse,” erklærer L. Ron Hubbard i videoen: *Introduktion til Scientologi*.

Scientologerne erklærer selv, at de har erfaret en virkelig forbedring og åndelig frihed både gennem studie (uddannelse) såvel som gennem åndelig vejledning (auditering). De beskriver deres ”wins” (udbytte) som virkelige befrielser fra masse, konflikter, uvidenhed og uønskede holdninger og følelser. De føler, at de har fået forbedret deres evner, deres sanser er bedret, og de har fået fornyet kendskab til sig selv, til livet og til Gud.

Scientologi Kirkens trosbekendelse definerer det trossystem, som forener tilhængerne med den dybeste mening med livet. Denne trosbekendelse understreger menneskets værdighed, dets umistelige og ubestridelige rettigheder; den definerer det naturlige broderskab mellem mennesker og anerkender individets åndelige beskaffenhed i sin stræben mod uendeligheden og tillader udelukkende Gud "retten" til at handle med henblik på menneskets frihed og visdom.

Denne trosbekendelse giver et klart formål med udøvelsen af auditering og uddannelse som måder at opnå den åndelige frelse, som scientologerne forkynnder i deres trosbekendelse.

IV. DET RITUELLE ELLER MYSTISKE ASPEKT

En del af de skikke, som er beskrevet i dette afsnit, er allerede blevet beskrevet i det tidligere kapitel (uddannelse og auditering), og jeg vil derfor koncentrere mig mere om, hvad der forstås ved ceremonier og ritualer.

Disse er samlet i *Bogen om ceremonier inden for Scientologi Kirken*. Trods det, at grundlæggeren selv placerer Scientologi i de orientalske religioners tradition, arvtagere efter buddhisme og vedaerne, har den ikke desto mindre ceremonier, der i stor udstrækning minder om de vestlige religioner. Dette er tilfældet med søndagssamling og vielsesritualet.

Men på grund af sin tradition er der også forskellige, meget personlige ritualer, som viser sig at være helt i overensstemmelse med Scientologis religiøse anskuelser, selvom de minder om den jødisk-kristne tradition. Jeg tænker her på navngivningsceremonien, navne- og anerkendelsesceremonien og begravelsesceremonien. Ifølge troen om thetanens udødelighed udfører scientologer disse ceremonier for at navngive en ny person, som er ankommet, for at byde vedkommende velkommen til sin nye krop og sin nye familie eller for at sige farvel til en person, som har forladt sin krop for at finde en ny, og for at prøve at hjælpe vedkommende med at orientere sig i den nye situation, han befinder sig i.

Alle disse ceremonier udføres under en ordineret præsts auspicer eller af kirkens præst, og medlemmer af scientologernes samfund deltager aktivt i dem regelmæssigt.

V. DET ORGANISATORISKE ASPEKT

På verdensplan er Scientologi Kirken struktureret i forskellige kirker med forskellige navne ifølge status og størrelse.

På det laveste trin findes Scientologi og Dianetik grupper og missioner. Disse er små grupper af scientologer ledet af en eller flere ordinerede præster, som udfører de mest grundlæggende former for åndelig vejledning og religiøse ceremonier, og som samles for at studere Scientologis hellige skrifter, men på laveste trin. De kan ikke ordinere eller uddanne præster eller administrere OT (opererende thetan) niveauernes religiøse auditeringstrin.

På næste trin findes Scientologi kirker. De kan uddanne og ordinere præster og udføre auditering op til trinnet clear.

Over disse kommer de avancerede kirker. De uddanner præster af højeste trin og udfører pastoral vejledning af nogle af de opererende thetan-trin.

Scientologi Kirkens Flag Service Organisation i Clearwater, Florida, er den højeste af alle de avancerede organisationer. Den uddanner folk på de højeste, præstelige trin, og scientologer tager dertil for at nå de høje OT-trin.

En særlig ting er den Scientologi Kirke, der har til huse på skibet *Freewinds*, et skib der sejler blandt de Caribiske Øer, som har ansvaret for et særligt OT-trin, som ikke kan opnås andre steder.

Denne måde at strukturere religiøse tjenester på er almindelig inden for næsten alle kendte religioner, idet de forskellige trin til uddannelse af gejstligheden ikke er tilgængelige i alle centre og kun på de centrale institutioner (Rom, Tibet, Tel Aviv, Mekka). Det er her, missionærerne, munkene eller præsterne kan modtage ordinerings på de højeste niveauer.

Med hensyn til Scientologis religiøse samfund udgør det et ægte samfund af præster og religiøse personer, som bor sammen, totalt helliget kirkens formål og uden verdslige forstyrrelser og tidsspilde.

Endelig er der Søorganisationen. Den er opkaldt efter det oprindelige mandskab på de skibe, som grundlæggeren havde kommandoen over i de tidlige dage. Den har 5 hovedsæder i verden, som udfører forskellige funktioner, men der er desuden missionær- og medlemsgrupper i mange af de lande, hvor Scientologi er repræsenteret. De 5 hovedsæder ligger i East Grinstead (Storbritannien), København, Los Angeles, Clearwater, Florida og Sydney. Det er i disse hovedsæder, man i højere grad end andre steder kan fornemme den ægte samfundsånd, der

kommer til udtryk i missions- og andet pastoralt arbejde. Selvom Scientologis præster ikke er pålagt cølibat, minder disse samfund i deres funktion og helligelse om mange andre religioners kirkesamfund deriblandt den katolske kirkes. Medlemmer af Søorganisationen følger en meget streng etik, som omfatter strengt etiske og monogame seksuelle forhold, fuldstændig afholdelse fra brug af stoffer og fuldstændig opofrelse af ens liv for at opnå religionens mål.

Naturligvis påhviler uddannelsen af præsterne på de højeste trin, auditeringen til det højeste trin af opererende thetan, præstegerningen på de højeste organisationstrin og ansvaret for Scientologis etikniveau på et internationalt niveau kun medlemmerne af Søorganisationens religiøse orden, som udelukkende er helliget dette arbejde.

VI. SCIENTOLOGIS ENDELIGE MÅL

Med L. Ron Hubbards egne ord er Scientologis mål: ”En civilisation uden vanvid, uden kriminelle og uden krig, hvor duelige mennesker kan trives, og hæderlige mennesker kan have rettigheder, og hvor mennesket har frihed til at hæve sig til større højder.” (Se *Hvad er Scientologi?*)

Som mål for den enkelte stræber Scientologi efter menneskets frelse, dets åndelige befrielse og frihed fra de forhindringer, som livet har pålagt det. Men intet menneske kan være frit, uden at samfundet også er frit. Søgen efter ansvar er den vigtigste vej, ad hvilken scientologer søger deres frihed; ansvar som kræver forbedring af vore liv og af vore medmenneskers, før de overordnede mål kan opnås.

Mål af en sådan størrelsesorden kunne ikke opnås udelukkende gennem præsteligt arbejde udført af tilhængerne. Derfor skabte Den Internationale Scientologi Kirke forskellige grupper eller foreninger, som udfører sociale kampagner helliget disse formål. En af disse er ABLE (Association for Better Living and Education – Sammenslutningen for bedre livsførelse og uddannelse), som støtter adskillige hjælpeprogrammer i samfundet: Narconon, som arbejder inden for området forebyggelse og rehabilitation af stofmisbrug; Criminon, som har programmer i adskillige lande, der går ud på at uddanne og rehabiliter kriminelle; Applied Scholastics, som foretager uddannelses- og læsehjælpskampagner i socialt belastede områder og nabolag og Vejen til Lykke Stiftelsen, som er baseret på bogen af samme titel af L. Ron Hubbard, som udvikler kampagner med børn og unge, der går ud på at genskabe adfærdsnormer, som hjælper samfundet såsom programmer for beskyttelse af miljøet, læseprogrammer, hjælpeprogrammer i samfundet osv.

Endnu en vigtig gruppe, der er skabt af Scientologi Kirken, er Medborgernes Menneskerettigheds Kommission, som har modtaget internationale priser for de undersøgelser og afsløringer, den har foretaget på dette område.

Af speciel betydning er Hjelpe-præstekorpset, som er dannet af scientologer fra hele verden, der arbejder sammen med eksperter og autoriteter i tilfælde af ulykker, naturkatastrofer eller tragiske begivenheder, hvor der er brug for hjælp. Disse frivillige er fuldt uddannede i at trøste og yde førstehjælp til folk, mens lægeholdet og civilforsvaret udfører deres arbejde.

VII. ER SCIENTOLOGI EN RELIGION?

Efter min mening som teolog og filosof og i kraft af mine studier af religionen Scientologi i dens værker og udøvelse kan jeg entydigt bekræfte, at Scientologi er en religion i ordets dybeste betydning.

Et samfund af mennesker, der er forenede gennem et komplekst trossystem, gennem en søgen efter uendeligheden og det hellige, gennem en søgen efter at kunne placere mennesket i korrekt forhold til det guddommelige, det er, hvad der møder én i studiet af Scientologi religionens tro og udførelse.

Man finder ingen religion uden denne faktor, som involverer en særlig holdning over for denne åndelige realitet. Scientologi synes at fokusere på overlevelse og frelse, begreber tydeligt udtrykt af Xavier Zubiri som naturlige principper i enhver religiøs oplevelse. Forbindelse med en Gud eller fraværet af samme påvirker på ingen måde denne oplevelses virkelighed. Dette er ikke tilfældet, hvad angår Scientologi, for scientologer bekræfter deres søgen efter Gud og det uendelige i deres ottende dynamik, selvom de ikke glorificerer ham. Faktisk er en af beskyldningerne, som adskiller islam mest fra katolicismen, den, at sidstnævnte ifølge muslimerne lader sig rive med af afgudsdyrkelse efter de mange reformer i katolicismen.

Scientologis rødder (buddhisme og vedaerne) påviser allerede, at man kun gennem en fuldstændig viden om sig selv kan begynde at kende og elske Gud.

Eftersom religion er en universal impuls, som økumenikerne hævder, bør man ikke glemme, at katolicismen selv måtte gå igennem en lang dannelsesfase og en lang udviklingshistorie fyldt med kriser og reformer, inden den opnåede sin "endelige form", som vi kender den i dag. Islam, jødedommen og buddhismen gik igennem tilsvarende faser og gennem en meget

længere årrække end de få år, som Scientologi Kirken har haft til at skabe en fuldstændigt organiseret form og en organiseret fremtoning.

Den åbenlyse konfrontation mellem Scientologi og de ”videnskabelige” doktriner fra psykologien og psykiatrien, som benægter menneskets godhed, mens den bekræftes af Scientologi, understreger blot endnu tydeligere, at der ikke er nogen grund til forvirring omkring denne religion. Scientologi værdsætter kun menneskets åndelige kerne, menneskets iboende godhed, dets udødelighed og søgen efter det uendelige som et endeligt mål. Nyheden her er, at grundlæggeren udviklede religionen Scientologi som et system af viden og udøvelse, der vejleder mennesket frem mod disse mål. At forveksle dette med et forsøg på ”terapi” eller ”helbredelse” kan let tilskrives de dårligt dokumenterede synspunkters overfladiskhed.

Kun en fuldstændig og sand religion kunne bekræfte og opretholde disse antagelser samtidig med, at den skaber et trossystem, en doktrin, ritualer, ceremonier, en struktur og et mål, som er rettet mod sjælens frelse. Kun religioner kendetegnes heraf, og Scientologi er en religion.

Uden at komme ind på administrative, retslige eller skattemæssige spørgsmål kan jeg hermed igen bekræfte, at Scientologi fuldt ud opfylder de krav, der stilles til enhver religion.

Scientologi svarer til sin sande, religiøse beskaffenhed og tilstræber ikke andre mål end de, der har at gøre med menneskets åndelige natur.

URBANO ALONSO GALAN

OM FORFATTEREN

Professor Alonso, doktor i filosofi og licentiat i teologi (cum laude), fik sin grad på det Gregorianske Universitet og Saint Bonaventure Pontifical fakultetet, begge i Rom. Han har været ordstyrer ved økumeniske kongresser under ledelse af Vatikanet, og i denne egenskab har han arbejdet med Pave Johannes XXIII og Pave Paul VI med religiøse spørgsmål.